

Μαρμαρινά

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ
ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ

ΧΡΟΝΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 45

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΔΕΙΞΙΣ: ΦΡ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ ΑΡΙΘ. 41

ΑΘΗΝΑΙ· ΜΑΡΤΙΟΣ 1950
ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ

* ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ *

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΗΘΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ

Ο "ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ,"
ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΕΙ ΤΑ "ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ,"
ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ

Υψίστου χάρος και καθήκον όλων
μας είναι να κρατήσουμε άσβεστο για
πάντα το ιερόν φώς του Μαρμαρινού
Τόπου, που πραγματοποιήσας στην έν-
νοια των «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ»
ἀποτελεί το πιο γλυκό μήνυμα της
Μητέρας Πατρίδος στα ξενητευμένα
παιδιά της.

Ἡ Διεύθυνσις των «Μαρμαρινών
Νέων» με βαθεία συγκίνησι φέρνει
σήμερα στη δημοσιότητα τὸ παρα-
πλευρῶς ἔγγραφον τοῦ «Προικοννη-
σιακοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς», ποῦ
ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς γιὰ τὸ πατρι-
ωτικὸν ἔργον της καὶ μεγάλην ἠθικὴν
ἀμοιβὴν γιὰ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας
της ὑπὲρ τῆς Μαρμαρινῆς Ἰδέας καὶ
τῶν συμφερόντων τοῦ ἐν διασπορᾷ
Μαρμαρινοῦ κόσμου.

Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» ἀπὸ τῆς
πρώτης ἡμέρας τῆς ἐκδόσεώς των ἐ-
κατοντάδες ἔλαβαν καὶ λαμβάνουν
γράμματα, ἀπὸ συμπατριώτας, καὶ
ξένους, ποῦ συγχαίρουν καὶ ἐπαι-
νοῦν τὸ πατριωτικὸν ἔργον των. Καμ-
μιὰ ὁμῶς μέχρι σήμερα ἐπίσημη πα-
τριωτικὴ μας ἀρχὴ—Κοινότης ἢ Σω-
ματεῖον—δὲν ἐθεώρησε ὑποχρέωσίν
της νὰ ὑποστηρίξῃ, ἀνδριὰκὰ,
τοῦλάχιστον ἠθικὰ τὴν μοναρική ἐφη-

ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 24/2/50

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ»

Ἀθῆνας

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Προικοννησιακοῦ Συνδέσμου
ἐκτιμῶν τὴν συμβολὴν τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων» εἰς πᾶσαν Προικον-
νησιακὴν ἐκδήλωσιν καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῆς ἐφημερίδος σας πρὸς
τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Προικοννησίους, ἐπιθυμῶν δ' ὅπως ἐτι
μᾶλλον βοηθῇ εἰς τὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος σας διάδοσιν τῶν σκο-
πῶν τοῦ Συνδέσμου μας καὶ τὴν διατήρησιν ἀσβεστοῦ ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεάν καὶ μακράν τῆς γενετικῆς μας τῆς Ἰδέας καὶ τοῦ Προι-
κοννησιακοῦ πνεύματος.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1950 ἀπε-
φάσισεν, ὅπως, ἀνακηρύξῃ τὰ «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ» ἡμιεπίσημον
δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Συνδέσμου.

Ἀνακοινοῦντες ὅθεν ὕμιν διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἀπόφασιν τοῦ
Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἔχομεν δι' ἐλπίδων, ὅτι θὰ ἀποδεχθῇτε,
ὅπως ἡ Ἐφημερίς σας γίνῃ διεκπεραιῶν τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν σκέ-
ψεων τοῦ Προικοννησιακοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς, προσφέροντες,
οὕτω καὶ μίαν εἰσέτι ὑπηρεσίαν εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς Συμπατριώτας μας
κοντὰ εἰς τὰς τόσας ἄλλας, τὰς ὁποίας προσεφέρατε καὶ προσφέρετε.

Δὲν παραλείπομεν ἐκφράζοντες τὰς εὐχαριστίας μας ἐκ τῶν
προτέρων διὰ τὴν ἐκ μέρους σας, ἀποδοχὴν τῆς ἀποφασεῶς μας,
νὰ σᾶς τονίσωμεν τὰς βαρείας εὐθύνας, τὰς ὁποίας ἐπωμίζεσθε ὡς
Διευθυντὴς τῶν «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ» εἰς τὴν νῆαν ἀποστολῆν
των, εἰς τὰς ὁποίας πεποιθόμεν ὅτι θὰ ἀνταποκρίνητε ἀποτελεσμα-
τικῶς χάρις εἰς τὰς ἡθικὰς καὶ τὰς πνευματικὰς σας ἱκανότητας.

Μετὰ θερμῶν πατριωτικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΖΑΝΝΗΣ Α. ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς καὶ ἁ. α.
ΚΩΝ. Ν. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Μιχ. Κεφαλᾶκης
Τάκης Χαλβατζῆς
Ἀθαν. Δαμασκηνός

Τὰ Μέλη

Χρυσ. Ἐμμανουηλίδης
Θεοδ. Σπηλιώτης
Ἀντων. Πολιτάκης

μερίδα τοῦ τόπου της. Τοῦτο τὸ
κάνει σήμερα, πρῶτος, ὁ Προικον-
νησιακὸς Σύνδεσμος Πειραιῶς. Γι'

αὐτὸ καὶ ἀξίζει κάθε ἔπαινος στὸ
Διοικητικὸ τοῦ Συμβουλίου γιὰ τὰ
βαθεῖα πατριωτικὰ του αἰσθήματα.

ΘΕΡΜΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΑ "ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ," ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΑΔΙ ΤΟΥ
ΜΑΣ ΑΛΛΑ ΠΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΣΚΟΡ-
ΠΙΣΜΕΝΟΥΣ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΥΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ
ΛΑΜΠΕΡΟ ΦΩΣ ΤΟΥ

Ἀγαπητὲ φίλε καὶ πατριώτη
κ. Νικ. Λαμπαδαρίδη,

Ἐσωκλείστως θὰ λάβετε τὴ συν-
δρομὴ μας γιὰ τὰ ἀγαπημένα μας
«Μαρμαρινὰ Νέα», καὶ σᾶς εὐχαρι-
στοῦμε ὁλόθερμα ὅπου κρατᾶτε
διαρκῶς ἀναμμένο τὸ «δαδί» ἐπ' αὐ-
τὸ «μασσάλᾳ» γιὰ νὰ μαζεύ-
ετε καὶ νὰ ἔχετε τὰ φάρια ἀπὸ κά-
τω τῇ φωτιά, μαζί σας.

Τὰ φάρια εἰμαστε ἡμεῖς οἱ ἀπὸ
τὰ νησιά τοῦ Μαρμαρᾶ καταγόμε-
νοι, καὶ μετὰ τὸν ἐκπατρισμὸ δια-
σκορπισμένοι ἀνά τὰ γέρατα τοῦ
κόσμου, καὶ τὸ δαδί τὰ «Μαρμαρινὰ
Νέα» ὅπου μᾶς ξανασιγίζουν κάτω
ἀπὸ τὸ λαμπερὸ φῶς τους, ξαναζων-
τανεύοντας μὲ τὰ δημοσιεύματά των
καὶ τίς παλῆς φωτογραφίες τὸ εὐ-
τυχισμένο παρελθόν, καὶ μᾶς φέρ-
νουν σὲ ἐπαφὴ μὲ ὅλους τοὺς συμ-
πατριώτας ποῦ ζοῦν σήμερα μα-
κρὰ μας.

Κρατᾶτε τὸ δαδί ἀναμμένο ὅσο
μπορεῖτε ἀγαπητὲ συμπατριῶτα καὶ
ὁ Θεὸς νὰ εἶναι πάντα μαζί σας.

Μὲ πολλὴ ἀγάπη

Οἱ συμπατριῶταί σας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΙΜΟΥ

Βαλλέο (Καλλιφρονίας) 9-1-50

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ

Πῶς πραγματικά

ΕΓΙΝΕ Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Μιά ἀγνωστος ἀφήγησις.

ΤΙ ΔΙΗΤΕΙΤΑΙ ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΕΛΛΗΝ

—ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ—

Η ΤΡΑΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ

Ἱστορικὸν σημεῖωμα
τοῦ Δημοσιογράφου
κ. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑ

Γύρω ἀπὸ τὸ τραγικὸ
γεγονός, ποῦ ἔθεσε τέρ-
μα στὴν Βυζαντινὴν αὐ-
τοκρατορίαν μὲ τὸν θά-
νατο τοῦ τελευταίου Πα-
λαιολόγου, ἔχουν γραφῇ
πολλὰ ἀπὸ σύγχρονους
καὶ μεταγενέστερους. Ὑ-
πάρχουν ὁμῶς πολλὰ
κενὰ στὴν ἀφήγησιν τῆς
τραγικῆς ἡμέρας καὶ κά-
θε νέα πηγὴ ποῦ πα-
ρουσιάζεται προσθέτει
νέες λεπτομέρειες δια-
φωτιστικῆς.

Ὁ σοφὸς Ρουμάνος
Ἱστορικὸς καὶ πρῶτον
πρωθυπουργὸς κ. Ν.
Γιόργκα δημοσιεύει μιά
νέα πηγὴ τῆς ἀλώσεως
τῆς Κωνσταντινουπόλεως

ἀπὸ ἑνα χειρόγραφο ποῦ
βρίσκεται εἰς τὸ Βου-
κουρέστι. Κατὰ τὸν Γιό-
ργκα, τὸ χειρόγραφο αὐ-
τὸ εἶναι τοῦ δεκάτου
ὀγδοῦ αἰῶνος, γραμ-
μένο ρουμανιστί, ἀλλὰ
χωρὶς ἄλλο εἶναι μετά-
φρασις ἄλλου χειρόγρα-
φοῦ ἑλληνικοῦ παλαιό-
τερου.

Ἡ πηγὴ αὕτῃ δὲν εἶ-
ναι τελείως ἀγνωστὴ,
γιατὶ τὴ χρησιμοποίησε
παλαιότερα ὁ Μιχαήλο-
βιτς διὰ τὸ ἀγγλικὸ βι-
βλίον του περὶ «Ἀλώσεως
τῆς Κωνσταντινουπόλε-
ως» ἀπὸ ἑνα ρωσικὸ
χειρόγραφο ποῦ βρέθηκε
εἰς τὴν μονὴ τοῦ Χιλαν-
δάρ εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος.
Ἔως τώρα ἐνομιζέτο
ὅτι ἦταν ἀφήγησις ποῦ
ἔκαμε κάποιος φυγάς
Ἕλληνας πρὸς κάποιον
Ρώσον. Ἀλλ' ὁ Γιόρ-

γκα πιστεύει μᾶλλον ὅτι
ἐγράφη ἀπ' εὐθείας ἀπὸ
σύγχρονον τῆς ἀλώσεως
Ἕλληνα καὶ μετεφράσθη
ἀπὸ ἑνα Σέρβον. Κατὰ
τὸν ἴδιον τὸν Γιόργκα, ἡ
ρουμανικὴ μετάφρασις
γίνηκε πιθανότατα τὸ
1860 ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον
Καντακουζηνόν, συγγρα-
φέα σπουδάσαντα εἰς
ἑλληνικὸ σχολεῖον τῆς

Κωνσταντινουπόλεως.
Ποία εἶναι ἡ ἀξία τοῦ
ἔργου αὐτοῦ; Βέβαια ὑ-
πάρχει κάποια σύγχισις
ὀνομάτων καὶ γεγονότων,
ἀλλὰ στὸ σύνολο τοῦ
εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον.
Προτοῦ ἔλθωμε εἰς τὰς
παρατηρήσεις, ἅς ἰδοῦμε
τὸ κείμενον.

Τὸ χειρόγραφο ἀρχί-
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 3ῃ σελίδᾳ)

ΑΠΟΡΙΑΙ

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας, μὴ ἰδόντες
εἰς τὸ Χριστουγεννιάτικον τεῦχος, τὴν ἐγκύκλιον
τὴν ὁποίαν μᾶς ἔστειλεν ὁ Μητροπολίτης, ἐξέφρασαν τὴν ἀπορίαν των, καὶ ἤρ-
χισαν νὰ μᾶς ἐρωτοῦν τὸ αἶτιον. Ἀπαντῶμεν,
ὅτι καὶ ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς ἀπεδώσαμεν τὸ πρᾶγμα
εἰς καθυστέρησιν τοῦ ταχυδρομείου, ὅταν ὁμῶς
διηρωτήθη ὁ κ. Θεοφανίδης, ἐγένετο γνωστόν,
ὅτι τοιαύτη τις Ἐγκύκλιος ἐφέτος δὲν ἐξεδόθη.

Εἰς δευτέραν ἐρωτήσιν μας πρὸς τὸν κ. Θεο-
φανίδην, περὶ τοῦ τίς λόγος συνέτρεξεν εἰς αὐτό,
ἐλάβομεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι σκιερὸν νέφος ἐπε-
σκότισε τὰς σχέσεις Θεοφανίδου· Μητροπολίτου.

Ἀδυνατοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ νὰ δικαιώσωμεν
τὴν ἀντιλήψιν ἱεράρχου καὶ δὴ μέλους τῆς ἱερᾶς
Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπεμπο-
λύντος καὶ θέσμιαι καὶ ὁρκους πρὸς ἑνα ὁλόκλη-
ρον κόσμον πιστῶν, χάριν ἐνὸς ἀτόμου. Κακίζο-
μεν τὰ ἄτομα τὰ «παραπεινῶντα τινὰς τῶν ἱε-
ρωμένων». Διακηρύττομεν ὁμῶς εἰς τοὺς καὶ ἐπὶ
ψηλῶ ὀνόματι συνδεομένους μὲ τὸ σεμνό-
τερον καὶ ἁγιώτερον δι' ἡμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ ὀνο-
μα, ὅτι ζηλοτύπος θέλομεν νὰ περιφρονούμεν
τὸ ὄνομα τοῦτο. Διακηρύττομεν δὲν θὰ ἐπιτρέ-
ψωμεν νὰ διασπῇ τὸ ὄνομα τοῦτο, ἀπὸ πρόσω-
πα ποὺ ἐπιζητοῦν χάριν ἀνομιολογήτου συμφέ-
ρους, νὰ κατέχονται εἰς πράξεις, πολὺ ὀλίγον συμ-
βαζόμενας μὲ ὑψηλοὺς καὶ ἱερὰς τίτλους. Καὶ πι-
στεύομεν ὅτι γενόμεθα ἀντιληπτοί. Καὶ πιστεύο-
μεν δὲ ἔχομεν δικαίωμα γνώμης. Μόνον δὲν πι-
στεύομεν ὅτι θὰ μᾶς δοθῇ ἀφορμὴ νὰ ἐπανέλθωμεν.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΣΥΜΩΝ ΜΑΣ

Μιά επίσκεψι

ΣΤΑ ΝΕΑ ΠΑΛΑΤΙΑ

Τὸ ὁμορφο χωριὸ ποῦ τὸ δέρνει ἡ φτώχεια

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΓΙΑ ΝΑ
ΒΕΛΤΙΩΘΗ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Ἄρθρον τοῦ
συνεργάτου μας
κ. Γ. ΤΑΥΛΑΡΙΔΗ

Ἡ δυσκολίαις ἡ μετα-
πολεμικῆς γιὰ τὴ ζωὴ μὲ
μπόδισαν νὰ βρισκομαι
τακτικὰ ἀνάμεσα στοὺς
καλοὺς μου πατριώτες,
ὅπως τὸ συνήθιζα πα-
λιότερα, ν' ἀναπνεύσω
λεύτερα στὴν ἀτμόσφαι-
ρὰ ποῦ μεγάλωσα, νὰ
συναντήσω παιδικούς φί-
λους καὶ νὰ ξαναθυμηθῶ
μαζὺ τίς παλῆς δμορ-
φες στιγμῆς τῆς ζωῆς
μας γιὰ τίς ὁποῖες τόση
δοκιμάζουμε νοσταλγία
πάντα. Μὰ γι' αὐτὲς θ'
ἀσχοληθῶ σ' ἑνα ξεχω-
ριστὸ σημεῖωμα. Σήμερα
θ' ἀσχοληθῶ μὲ κάτι σο-
βαρὸ ποῦ συμβαίνει στὸ
χωριό, μὲ τὸν μαρασμό
ποῦ προοδευτικὰ θὰ τὸ

ἀφανίσῃ.

Ἦταν ἑνα λάθος ἡ
ἐγκατάστασις τόσων ψυ-
χῶν σ' αὐτὴ τὴν δμορ-
φῇ γωνίᾳ τοῦ Εὐβοικοῦ
μὲ ἀκατάλληλη γιὰ τοὺς
ναυτικούς καὶ τοὺς πε-
τράδες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον Παλατιανούς.

Τὰ λίγα χωραφάκια
ποῦ τοὺς ἔδωκε τὸ κρά-
τος στάθηκε ἀδύνατο
ἀπ' τοὺς πῶς πολλοὺς ν'
ἀξιοποιηθῶν γιατί ἀνά-
μεσα τοὺς δὲν ὑπῆρχε
κανεὶς ἀπὸ παράδοσι
γεωργός. Ἐνας βασικός
ἐπίσης λόγος ποῦ δὲν
ἀξιοποίησαν σ' ὅσο βαθ-
μὸ θάπρεπε τὴ γῆ ἦτον
κι' ὁ περιορισμένος ἀριθ-
μὸς στρεμμάτων ποῦ
τοὺς δόθηκε (6-10 στρέμ-
ματα στὴν κάθε οἰκογέ-
νεια) πλὴν 5-10 οἰκογε-
νείων ποῦ ἐγκατεστά-
θησαν γεωργικὰ καὶ πᾶ-
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 4ῃ σελίδᾳ)

Κοινωνικὴ Ζωὴ καὶ Κίνησις

ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΙΝΗΣΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικὸς : Δρχ. 15.000
Ἀγγλίας : Δρχ. 1.132
Γαλλίας : Φρ. 1.000
Ἀμερικής : Δολ. 5
Γραφεῖον καὶ Τραπεζῶν
Δρχ. 60.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Συμμετέχοντες τῇ ἀρ. 5 § 1
τοῦ Α.Ν. 1092/1938
Τυπογραφεῖον καὶ κατοικία
Ἀντιφάνου Διευθυντοῦ
Δελφινιώτη 151 - Πειραιεύς

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΣΤΡΙΩΤΕΣ

Σὰς συγκαίρουμα ὁλοθέρμα γιὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων» ποὺ γιὰ μᾶς τοὺς ξενητεμένους εἶναι τὸ μοναστικὸν μέσον μὲ τὸ ὁποῖον ἐρχόμεστε σὲ ἐπαφὴ μὲ ὅλους τοὺς συμπατριώτας καὶ ξαναζοῦμε τὰ ὁμορφα χρόνια τῆς ζωῆς μας στὴν ἀεχάστη πατρίδα. Γιὰ τὸ χρῆσιμον πατριωτικὸ ἔργον σας σὰς εὐχομεθα καλὴ πρόοδος...

Μὲ ἀγάπη

Κος καὶ Κκ
ΦΡΑΓΚΟΥΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
(ἀπὸ τὴν Ἀφθόνη)
Λος Ἀντζελες 9/12/49

Τὰ «Μαρμαρινά Νέα» μᾶς χαρίζουν πάντοτε ἐξαιρετικὴν χαρὰ γιὰ τὴν μαζὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα μαθαίνει κανεὶς καὶ τὰς προόδους καὶ τὰς ἀποκαταστάσεις τῶν νέων παιδιῶν ποὺ πολλὰς φορές τυγχάνει νὰ εἶναι παιδιὰ γνωστῶν οἰκογενειῶν ἀλλὰ ὅπως μᾶς ἔχει σκερπίσει ἡ μοῖρα ἄλλους ἐδῶ καὶ ἄλλους ἐκεῖ, χωρὶς τὰ «Μαρμαρινά Νέα» θὰ ἦτα ἀδύνατον νὰ γνωρίζει ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον...

Σὰς εὐχομαι κάθε πρόοδος καὶ ἐπιτυχία στὸ ἔργον σας.

Μὲ πολλὴν ἐκτίμησιν
ΜΝΟΣΤΑ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ
(ἀπὸ τὴν Κούταλη)
Τοῦρλεστον Σ.Κ. 17/1/50

Ἀφίξεις

Μετὰ πολυχρόνιον ἀπουσίαν στὸ ἐξωτερικὸ ἀφίχθη πρὸ ἡμερῶν σὺν Πειραιῶ δὲ συμπατριώτης ναυτικός κ. Στέφ. Πασπαράδης. Τοῦ εὐχόμεθα τὸ καλῶς ἴλθαι.

ΑΘΗΝΩΝ

Γάμοι :

Ο κ. Θεοφ. Δημητριάδης ἀπὸ τὴν Ἀφθόνη, καὶ ἡ δις Αἰγλη Πουλοπούλου, ἀπὸ τοῦς Γαργαλιάνους Πελοποννήσου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν στὶς 5/10/49, στὸν Ι. Ναὸ Ἀγ. Βαρβάρας (Ψυχικὸν).

Στὸν ταμεῖον τῆς ἐξόμιας καὶ ἐντυχία καὶ χαρὰ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γεννήσεις :

Η κ. Ὀλυμπία, σύζυγος τοῦ κ. Δανιὴλ Δανιηλίδου, ἀπὸ τὸ Πρασιῶν, ἐγέννησε στὶς 7/1/50 ἀγόρην. Τὸς εὐχόμεστε νὰ τοὺς ζήσῃ.

ΝΕΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

Αρραβῶνες :

Ο κ. Ἰάκωβος Εὐάγ. Ἀποστολίδης καὶ ἡ δις Σοφία Καπλάνη ἔδωσαν ἀρραβῶνα στὶς 19/12/49.

Ο κ. Εὐδ. Ἰακώβος καὶ ἡ δις Μάλαμα Βασ. Μπούρνα ἔδωσαν ἀρραβῶνα στὶς 20/12/49.

Ο κ. Μιλτιάδης Ἀναστ. Κωνσταντῆ καὶ ἡ δις Ρόδα Νικ. Ἀλτὶ ἔδωσαν ἀρραβῶνα στὶς 6/1/50.

Ο κ. Θεοφ. Ἀποστ. Γκιζ. καὶ ἡ δις Μαριγούλα Θ. Εὐσταθίου ἔδωσαν ἀρραβῶνα στὶς 23/1/50.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Γάμοι :

Ο κ. Σταθός Ἀντ. Τόχα καὶ ἡ δις Καλὴ Ἰωάν. Τσακίρη, ἀπὸ τὴν Νικήτη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν στὶς 20/10/49.

Ο κ. Βασ. Στυλ. Κράντας καὶ ἡ δις Μαριγούλα Τριαντ. Λεβαντιώτη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν στὶς 28/11/49.

Ο κ. Εὐστάθ. Κλεάνθη Καλογρόπου καὶ ἡ δις Μελανία Νικ. Γκιζ. ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν στὶς 23/1/50.

Ο κ. Μιχ. Παν. Σταματῆ καὶ ἡ δις Διαμαντινὴ Διμή. Γιαννακοῦ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν στὶς 23/1/50.

Ο κ. Ἀναστ. Κων. Λεβαντιώτης καὶ ἡ δις Σερῶτη Πέτρον Ἰωάννου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν στὶς 23/1/50.

Τοὺς εὐχόμεθα βίον εὐτυχισμένον.

Γεννήσεις :

Η κ. Ραλλὴ Ἀντων. Παρσιανού, τὸ γ. Θεοδ. Κούφατζη, ἐγέννησε στὶς 29/1/49 κοριτάκι.

Η κ. Ζαχαρῶ Γεωργίου Χάσια, τὸ γ. Κ. Γανώση, ἐγέννησε στὶς 5/1/50 κοριτάκι.

Η κ. Κατίνα Παναγ. Σεραφειμίδου, τὸ γ. Κωνσταντῆ, ἐγέννησε στὶς 15/1/50 κοριτάκι.

Στοὺς εὐτυχισμένους γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν τὰ νεογέννητα.

Βαπτίσεις :

Ο κ. Δημ. Θεοδ. Τριανταφύλλου ἔβαπτισε στὶς 15/1/50 τὸ κοριτάκι τοῦ κ. Βασιλείου καὶ τῆς κ. Βασιλικῆς Παράσχου καὶ τὸ ὄνομασε Ἐλένη.

Ο κ. Δημ. Χρ. Χλιάπας ἔβαπτισε στὶς 23/1/50 τὸ ἀγόρην τοῦ κ. Ἰωάννου καὶ τῆς κ. Στρατοῦλας Χατζ. καὶ τὸ ὄνομασε Τριανταφύλλου.

Η κ. Παγώνα Ἀθ. Κωντομυλάκη ἔβαπτισε τὸ κοριτάκι τοῦ κ. Ἰωάννου καὶ τῆς κ. Εὐδοκίας Λαοκίτη (τὸ γ. Κολοβῶ) καὶ τὸ ὄνομασε Μοσχολά.

Ο κ. Ἀλ. Κωντοῦσης καὶ ὁ κ. Γεώργιος Παπαδημητρίου (δασνόμος) ἔβαπτισαν τὸ ἀγόρην τοῦ κ. Σταμάτη Νικ. Μουλά καὶ τῆς κ. Εὐαγ.

γελίας τὸ γ. Ἀπ. Πετρά καὶ τὸ ἔβαπτισαν τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀποστόλου.

Η κ. Ροδοσταίνα Νικ. Ταμουτσόγλου ἔβαπτισε τὸ κοριτάκι τοῦ κ. Ἀστερίου καὶ τῆς κ. Διολέας Σταματιοῦ καὶ τὸ ὄνομασε Γεωργία.

Στοὺς γονεῖς καὶ ἀναδόχους εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν τὰ νεογέννητα.

Θάνατοι :

Στὶς 20/1/50 ἀπέθανε ἡ Σοφ. Ἀναστ. Μηνά ἡ Ζέφυρα.

Στὶς 10/1/50 ἀπέθανε τὸ κοριτάκι τοῦ κ. Σάββα καὶ τῆς κ. Ὀλυμπίας Σαββόπουλου.

Τοὺς οἰκειοὺς θεοῦ σὺν πόρνο.

ΑΛΕΞ. ΤΑΥΟΤΣΟΓΛΟΥ
ΕΜΜ. ΜΙΑΤ. ΚΑΛΗΣ

ΒΟΛΟΥ

Γάμοι :

Μεγαλοεπιτάστα καὶ μὲ συμμετοχὴ πολλῶν καλεσμένων τελέσθησαν στὶς 26/6/49 στὸν Ι. ν. τῆς Εὐαγγελιστρίας Ν. Ἰωνίας Βόλου, οἱ γάμοι τοῦ λαμπροῦ νέου καὶ συμπατριώτη μᾶς ἀπὸ τὰ Σκουπιά τοῦ Πασαλιμανίου κ. Ἀγγελ. Ἀν. Στρέφα, μετὰ τῆς δνίδος Εὐσταθίας Καμαλακίδου ἀπὸ τὸν Βόλο. Τὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

ἀλλάξε ὁ κ. Γ. Κουβούλης, κατὰ τὴν ἐπιταγήν ἐποδημίων.

Στὸ ταμεῖον τῆς ἐξόμιας καὶ ἐντυχία καὶ χαρὰ.

ΑΝΤ. Π. ΧΑΤΖΗΝΑΝΟΣ

Ν. ΠΑΛΑΤΙΩΝ

Γεννήσεις :

Η κ. Φωφ. Ρουσοπούλου, τὸ γένος Μανωλὴ Βλάζου ἐγέννησε κοριτάκι.

Η κ. Χρυσούλα Μηνά Χατζ. τὸ γ. Ἀλεξ. Κατσαμίδου, ἐγέννησε κοριτάκι.

Η κ. Πελαγία Ἐμμ. Βούλγαρη, τὸ γ. Ἀν. Σακαράνα, ἐγέννησε ἀγόρην.

Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

Θάνατοι :

Μετὰ πολυχρόνιον ἀνίατον ἀσθενεῖαν ἀπέθανε στὴν ἀμὴ τῆς ἡλικίας τῶν 6 Ἀθανάσιος Φιλίππου.

Τοὺς οἰκειοὺς καὶ θεοῦ σὺν πόρνο.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφαναι.

ΠΕΝΘΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΝΑΟΥΜ

Ἐνα ἀπὸ τὰ μεγάλα πρόσωπα, ποὺ ἔστειλε ποτὲ ἡ μικρὴ μας πατρίδα στὴν Πόλιν, καὶ ἐγκατεστάθηκαν ἐκεῖ, καὶ μὲ τὴν τιμότητα καὶ φιλεργία τοὺς προόδουσιν καὶ ἀνεδείχθησαν, καὶ ἐφθασαν σὲ ζηλευτὴ ἀκμή, ὁ μέχρι τῆς χθές, παρ' ὅλα τὰ ἐβδόμητα καὶ πλέον χρόνια του, ζωηρὸς καὶ ἀκούραστος Βασιλεῖος Ναοῦμ, ὁπέκυψε σὲ δῖμοιο ἀσθένεια καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ τὸν κόσμον. Ἀγαπητὸς καὶ σεβαστὸς σὲ ὅλους, ὁ Κουταληνὸς μὲ τὸν ἀδελφικὸν χαρακτήρα, καὶ μὲ τὴν χαλὺβδινὴ θέλησιν, ὁ αὐτοδημιουργητὸς ναυπηγὸς, ὁ ὑποδειγματικὸς οἰκογενειάρχης, ὁ κοινωνικώτατος ἄνθρωπος, ἀφίνοντας πίσω του λαμπρὰ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του, ἐσκόρπισε μὲ τὸν θάνατον τοῦ γενικῆ θλίψιν εἰς τὸν κύκλον τῶν γνωρίμων του ἕν γένει καὶ εἰς τὴν Προκοινησιακὴν παροικία ἰδιαίτερως.

Ἡ κηδεὶα του, μὲ ἀπειρη σιρροὴ κόσμου ποὺ ἦλθε νὰ προσφέρῃ φόρον τιμῆς εἰς τὸν αἰμνῆστο συμπατριώτη μᾶς ἐγένεν ἐπιβλητικὴ εἰς τὸν Ἅγιον Δημήτριον στὰ 15 Φεβρουαρίου. Ὁ δὲ ἐνταφιασμὸς εἰς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου. Τὸ πένθος ἐφῆρον ἡ σύζυγος αὐτοῦ κ. Μαριγώ Ναοῦμ, οἱ υἱοὶ Ἀναστάσιος καὶ Ἰωάννης Ναοῦμ μὲ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, αἱ θυγατέρες Εὐδοκία Μάγκου καὶ Βασιλικὴ Σταματιάδου μὲ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, αἱ οἰκογενεῖαι Καραμάνογλου, Καρα-

δελόγλου, Πετροπούλου καὶ Σάνιου. Ἡ κοινότης Ταταούλων ἐξέδωκεν τιμητικὸν ψήφισμα, καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον παρέστη σύσσωμον εἰς τὴν κηδεῖαν. Διερχομένην τὴν γενικὴν θλίψιν, πρὸ τοῦ τάφου, προσεκύνησε τὸν νεκρὸν ὁ κ. Θ. Σ. Θεοφανίδης διὰ τῶν ἐξῆς :

Τετιμημένε νεκρέ. Ἐκτελὼν ἐπιτακτικόν, ὅσον καὶ θλίβερόν καθήκον, παρίσταμαι περὶ σὺν τῷ φερόντῳ σου διὰ τὰς ἀποτείνω τὸ τελευταῖον Χαῖρε. Εἶναι τὸ χαῖρε τὸ ὁποῖον μὲ πένθιμον φωνὴν σὲ προσφέρει ἡ γενεθλιὰ σου Πατρίς, ἡ νῆσος Κούταλης τῆς Προποντίδος, καὶ οἱ ἐκπατρισμένοι κάτοικοι τῆς οἰκουμένης σου. Ἡ τιμὴ τῆς τοῦ χαρακτήρος σου, ἡ ἀκαταπῆστον δραστηριότης ἥτις σὲ ἀνέδειξε εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἡ πιστὴ σου προσήλωσις εἰς τὰς μεγάλας καὶ ἀκαταλυστους, καὶ αἰωνίους ἀρχάς, καὶ παραδόσεις τοῦ ἔθνους, ἡ παροικίωδης σου εὐσέβεια εἰς τὰ θεῖα, ἐκμαντὴν πατρίδα σου νὰ εἶναι ὑπερήφανος διότι ἀνέδειξε σὲ τὸν Βασιλεῖον Ναοῦμ, γνήσιον αὐτῆς τέκνον, καὶ νὰ θλίβεται πικρὰ πλῆθος ἀνθρώπων ὅτι μακρὰν αὐτῆς κατέχουσι σήμερον τὸν τάφον. Εἰς τὰ θεῖα δάκρυα τὰ ὁποῖα κείρῃ τοῦ λειψάνου σου γόνυ τὴν φιλικὴν μέλιν τῆς οἰκογενείας σου, εἰς τὰς τιμητικὰς ἐκδηλώσεις τὰς ὁποίας σὲ προσφέρει σήμερον ἐκλεκτὴ μερὶς τῆς οἰκογενείας τῆς μεγαλονουτικῆς μᾶς ταύτης προσδέχου καὶ οἱ ἀπανταχοῦ Κουταληνοὶ τὰ ἰδικὰ τῶν δάκρυα καὶ εὐχονται ὅπως γιὰ τὴν αἰώνια ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς σου, στέλνῃ ἀκαταπαύστως ἡ Προποντίς δὴν τὴν ἁγία τῆς πάσης ἀπὸ τὸν τάφον σου. Βασιλεῖ Ναοῦμ. Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Δρόμας κ. Γεωργίου (πρώην Προκοινησίου) ἐτελέσθη μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα τὴν Κυριακὴν 12ην Φεβρουαρίου εἰς τὸν Ι. ναὸν Ἁγίων Θεοδώρων (Ἀ' Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν) τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀδέχαστης Μαρμαρινῆς Ἀρχόντισσας Ἀφεντούλας Δημ. Παντελῆ.

Τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν πάρηκολούθησαν πολλοὶ Ἀθηναῖοι καὶ συμπατριώτες, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὸ τέλος τοῦ μνημοσύνου μετέβησαν εἰς τοὺς τάφους τῆς Ἀφεντούλας Παντελῆ καὶ Μαρίας Νικ. Εὐσταθιάδου δπου ὁ Μητροπολίτης ἔψαλε τρισάγιον.

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΙ
Θὰ γνωρίζης βέβαια ὅτι τὰ «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ» σὺν τοπικῇ ἐφημερίδᾳ, ποὺ δὲν πολιτεύεται, δὲν περιμένει ἀπὸ κανέναν ἄλλον ἐνίσχυση—κόμμα ἢ ὁργάνωση—παρὰ μόνον ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς τῆς. Μὲ τὴν εἰσπραξὴ τῆς συνδρομῆς τῶν προσπαθεῖ νὰ ἀνταπεξέλθῃ στὰ πολλὰ μεγάλα ἐξοδα ποὺ χρειάζεται κάθε μῆνα γιὰ νὰ βγῇ καὶ νὰ καλὺτερεύσῃ τὴν ἔκδοσιν τῆς. ΕΣΥ ΕΣΤΕΙΛΕΣ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ; Ἐάν ὀχι φρόντισε νὰ τὴ στείλῃς. Ἐτοὶ εὐκολύνεις ἕνα δύσκολον ἔργον καί ἐνισχύεις μὲ πολλὰ ὠφέλιμα πατριωτικὰ προσπάθεια.

ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γιά νά γνωρίσουμε
τήν Ιστορία
του Μαρμαρά

ΕΡΑΝΙΣΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΝΙΚ. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ

ΝΕΟΤΑΤΗ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Πρός εύχερη γνῶσιν ὅλων τῶν μερῶν
καὶ κατοίκων τῆς γῆςΦιλοπόνως ἐρανισθεῖσα ἐκ τῶν νεωτέρων γεωγραφικῶν καὶ
στατιστικῶν συγγραμμάτων τοῦ Σομέρου, Α. Βάλρη, Ριττέρου,
Κανναβίζου, Φρ. Σχιουβέρτου καὶ ἄλλων

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΩΡΕΝΤΗ

καὶ νῦν τὸ πρῶτον ἐκδοθεῖσα ἐπιστολὰ καὶ διαπὴν Γκαρπο-
λά καὶ Ρεφερενδόση

Τόμος πρῶτος - ἐν Βιέννῃ, 1838 - ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ἀντ. Βέγκου

(τόμος 1ος σελίς 92)

... 8) Ἀρκτικός συ-
νέχεται τὸ Αἰγαῖον πέ-
λαγος διὰ τοῦ Ἑλλη-
πόντου μετὰ τῆς Προ-
ποντίδος ἢ θαλάσσης
τοῦ Μαρμαρά, κειμένης
μεταξὺ Θράκης καὶ
τῶν παραλίων τῆς
Μ. Ἀσίας καὶ ἐχούσης
ἀπὸ δυσμῶν πρὸς Ἀνα-
τολάς 30 μίλ. γεωγραφ.
μῆκος, ἀπὸ δὲ μεσημ-
βρίας πρὸς ἄρκτον 10
μίλ. πλάτος...

(τοῦ αὐτοῦ βιβλίου τό-

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΛΑΘΟΥΣ

Στὴν «ἐξάντα» τῆς σελίδας
τοῦ δημοσιεύσαντος ἐπὶ
τοῦ μὲν ἑξῆς (σελίς 7η), κατὰ λάθος γρά-
ψαμε ὅτι πρόκειται περὶ τῆς
σαντάλας τοῦ συμπαιγνίου
προσηγομένου κ. Δομετίου Βα-
τοκαλιδίου, ἐνῶ ἰδιωτικῆς
τῆς εἶναι ὁ συμπαιγνίου κ.
Εὐδοκίου Θεοδ. Διαμαντίδης, οἱ
δὲ γυναικῶν καὶ πού ἐπαί-
νον αὐτῆς εἶναι οἱ Γεώργ.
Θεοφ. Διαμαντίδης καὶ Κωνστ.
Ἀλεξάνδρου-Ταυνοτάσιου τοῦ
ὁποῖον τὸ πατρὸνυμὸν ἀπὸ
τυπογραφικῶν λάθους μετετάξα-
ν ἐν τῇ σελίδῃ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ἀπὸ τὴν 1η σελίδα

ζει μὲ τὸν πόλεμον τοῦ
Μωάμεθ Β', ἐναντίον τοῦ
Καραμὺν. Ἐκτοτε κατα-
λαμβάνει τὸν Σουλτάνον
ἢ μανία νὰ κατακτήσῃ
τὴν Κωνσταντινούπολιν
καὶ νὰ τὴν κάμῃ πρω-
τεύουσά του. Ἐπειὶ
λοιπὸν φροῦδιον στήν Προ-
ποντίδα καὶ ὁ στόλος τοῦ
ἐπολιόρκησε τὴν Κων-
σταντινούπολιν. Τοῦ κά-
κου ὁ Παλαιολόγος προ-
σπάθει νὰ συγκρατήσῃ
τὸν νεαρὸ Σουλτάνον. Ἀ-
πευθύνθηκε τότε εἰς τοὺς
ἀδελφούς του, εἰς τὴν
Πελοπόννησον, καὶ ἰδίως
εἰς τοὺς Εὐρωπαίους.
Ἀλλὰ κανεὶς δὲν τοῦ
ἀπάντησεν.

Ἐν τούτοις ὁ Μωάμεθ
παρουσιάζεται μπροστὰ
στὴν Πόλιν κ' ἐξέγειρει
τοὺς στρατιώτες του μὲ
τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ πα-
ρουν λάφυρα ἀναρίθμη-
τα. Ἐξόλιντο πύργον στή-
νονται, πού περνοῦν τὰ
τείχη στὸ ὕψος, χαντά-
κια βαθεῖα ἀνοίγονται
καὶ γέφυρα ἐνώνει τὸ
Πέραν μὲ τὸν Γαλατᾶ.

Οἱ Τούρκοι, ἀφοῦ ἔκα-
μαν ὅλες τὰς ἐτοιμὰς
των, ἀφοῦ ἐνήστευσαν
μία ὁλόκληρη ἡμέρα, κ' ἔ-
φιληθησαν ὅταν εἰς ἐπρό-
κειτο νὰ μὴ ξανασηναι-
τηθοῦν, ἀρχισαν νὰ βομ-
βαρδίζουσαν, στὰς 12 Φε-
βρουαρίου, τὴν Πόλιν
ἀπὸ διάφορα μέρη. Ἀ-
φοῦ ἐπολέμησαν 13 ἡμέ-
ρες, ἐτοιμάσθησαν νὰ ἐ-
πιτεθοῦν διὰ τὴν ἄλωση.

«Ἀλλὰ οἱ πολῖται ἐ-
μάχοντο μὲ γενναίότητα
ἐναντίον τῶν Τούρκων.
Τὴν δεκάτη τετάρτη ἡ-
μέρα οἱ Τούρκοι, ἀφοῦ
ἔκαμαν τὴν προσηυχή-
των, πρὶν ξημερῶσιν, ἀρ-
χισαν νὰ σαλπίζουν. Σὲ

μὲς τρίτος ἐκδοθεὶς τὸ
1839, σελίς 105).

... Ἐπὶ τῆς Προποντί-
δος ἀπέναντι τῶν παρα-
λίων τῆς πάλαι Μυσίας
εὐρύνεται αἱ νῆσοι Προ-
ποντίδος. τανὺν Μαρ-
μαράς, μὲ μίαν μικρὰν
πόλιν ἐπ' αὐτῆς καὶ 4000
περίπου κατοίκους Ἑλ-
ληνας, ἐπισήμους διὰ τὰ
ἐν αὐτῇ ἀξιόλογα μάρ-
μαρα. Ἡ Κούταλις
μικροτάτη νῆσος μεσημ-
βρινώτερον τῆς προτέρας
κειμένη, μὲ ὀλίγας τινὰς
Ἑλληνικὰς οἰκογενεῖας
ἐπ' αὐτῆς ἐνασχολουμέ-
νας ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν οἰ-
κονομίαν. Ἡ Βέσβη-
κος τανὺν Κασολλήμ-
νος, ἀρκτικώτερον τῶν
προτέρων κειμένη ἀπέ-
ναντι τῶν ἐκβολῶν τοῦ
Ρυνδόκου ποταμοῦ, ὑπὸ
Ἑλλήνων κατοικοῦμένη
ἢ Ἀλὼν τανὺν Πασα-
σᾶ Λιμάνι, μεσημ-
βρινώτερος τῆς Κουτάλιος,
παράγουσα ἄφθονον καὶ
ἀξιόλογον σῖτον διὰ τοῦ
ὁποῖου γίνεται ἐπίσημον
ἐμπόριον μετὰ τῆς Κων-
σταντινουπόλεως.

Με ἐξαιρετικὴ λαμπρότητα τελέσθησαν στίς 6/11/49 σὲν Ἀ-
γίο Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικής οἱ γάμοι τοῦ νεοφύτου συμπαιγ-
νου μας κ. Νικ. Β. Ταμαρά μετὰ τῆς δίδυμης Ζωῆς Γιάχου.
Στὴν φωτογραφία ἡ φαινοτάτη νύφη περιτριγυρισμένη ἀπὸ
τις ἐπίσης φαινοτάτες θύνιδες (ἐπὶ τῶν τιμῶν) Εὐδοκίας Ἀρ-
Ταμαρά, Ἀμαλίας Β. Ταμαρά, Ἑλένης καὶ Μαρίας Μπουνου,
Ἐλισάβετ Παπακωνσταντίνου, καὶ τῆς μικρῆς ἀνδοφόρου Σού-
ζης Θωρῶν. Σχετικὴ περιγραφή τοῦ γάμου δημοσιεύουμε κατωτέρω

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΜΑΣ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ (ΚΑΛΛΙΦΟΡΝΙΑΣ)

ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. — (Τῆς ἀντιπροσώπου μας).
Εὐλογούντος τοῦ ἱερατ.
Προϊσταμένου τῆς Κοι-
νότητός μας αἰδ. κ. Πα-
παγεωργάκη βοηθουμέ-
νου ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου
προσφιλομένου τῆς Κοι-
νότητός μας αἰδ. κ. Να-
οὺμ Νιτσιώτου ἐτελέσθη-
σαν τὴν Κυριακῇ 6 Νο-
εμβρίου σὺν Κοινοτικῷ
Ναὸ μας ὁ Εὐαγγελι-
σμός τῆς Θεοτόκου, οἱ
γάμοι τοῦ νεοφύτου ὑπέρ-
ξενου, διὰ φερέλπιδος
καὶ φιλοπροόδου νέου
Νικολάου Β. Ταμαρά
προσφιλοῦς γιου τοῦ
εὐγενεστάτου κυρίου
Μπερμπόνης Βασ. Ταμα-
ρά (τὸ γένος Εὐαγγελι-
νοῦ, ἀπὸ τὸν Μαρμαρά)
καὶ τοῦ ἀξέχαστου συ-
ζύγου τῆς Βασιλείας
Ταμαρά (ἐπίσης ἀπὸ
τὸν Μαρμαρά), μετὰ τῆς
ὀραιοτάτης καὶ μὲ ἀπει-
ρα προτερήματα προικι-
σμένης θύνιδος Ζωῆς Γιά-
χου, λατρευτῆς μοναχο-
κόρης τῶν ἀγαπητῶν ὁ-
μογενῶν καὶ ἀπὸ πολ-
λῶν ἐτῶν ἐγκατεστημέ-
νων στὸ Μοδέστο Καλ-
λιφορνίας κ. Εὐσταθίου
καὶ κ. Δημητράς Γιαχου.
Τὰ νυφικά στέφανα
ἔλαβαν οἱ ἀνάδοχοι
τοῦ γαμβροῦ κύριος καὶ
Κα Φώτης.
Ἀκόλουθοι τῶν νεο-
νύμφων κατὰ τὴν τελε-
τὴν τοῦ μυστηρίου ἦσαν
οἱ πολὺ χαριτωμένους δε-
σποινίδες Ἀμαλία Βασ.
Ταμαρά (ἀδελφὴ τοῦ
γαμβροῦ), Ἑλένη καὶ
Μαρία Μπουνου, Εὐ-
δοκία Α. Ταμαρά (ἐ-
κτελέσθη τοῦ γαμβροῦ
καὶ κόρη τοῦ κ. Ἀρσε-
νίου καὶ Κας Ἀννας
Ταμαρά, Ἐλισάβετ Πα-
πακωνσταντίνου, καὶ οἱ νεο-
φύτοι κύριοι Βασίλειος Γιά-
χου (ἀδελφός τῆς νύμφης),
Νίκος Μανουήλ, Ἀλέξ.
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στήν 4η σελίδα)

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΠΟΛΕΩΣ

λίγο ἀρχισαν νὰ βομ-
βαρδίζουν τὴ πόλιν. Κι'
ἐρχιναν χιλιάδες βέλη
ἐναντίον τῆς, σὲ τρόπο
ὥστε οἱ ὑπερασπισταὶ
τῆς δὲν μπόρουσαν νὰ
μένουν εἰς τὰ ὀχυρώ-
ματα.

Ἐν τούτοις οἱ Ἕλλη-
νες κατάρθωσαν νὰ ἀ-
ποκροῦσουν τὰς ἐχθρί-
κας ἐπιθέσεις καὶ νὰ ἐμ-
ποδίσουν τοὺς Τούρκους
νὰ σκαλῶσουν εἰς τὰ
τείχη μὲ σκάλες καὶ ἄλ-
λα ἐργαλεῖα πού εἶχαν.

Καὶ ὁ αὐτοκράτωρ,
διατρέχων τὴν πόλιν,
προσπαθοῦσε νὰ ἐνθαρ-
ρύνῃ τοὺς στρατιώτες,
ὕποσχόμενος τὴν βοή-
θειαν τοῦ Θεοῦ. Διέταξε
νὰ κτυποῦν ὅλες ἡ καμ-
πάνες τῆς πόλεως, γιὰ
νὰ μαζευθῇ ὁ λαός. Ὁ-
ταν οἱ Τούρκοι ἀκούσαν
τὴν μεγάλην καμπάναν,
ἠθέλησαν νὰ σκεπάσουν
τὴν φωνή τῆς μετὰ τῆς
σαλπικῆς των, πού ἀ-
διάκοπα ἀντηχοῦσαν.
Καὶ τότε ἡ μάχη ἐστάθη
μεγάλη καὶ τρομερὴ
ὥστε, ἐξ αἰτίας τοῦ βουτ-
σματος τῶν κωδῶνων,
τῶν βροντῶν τῶν κανο-
νῶν καὶ τῶν τουφεκιῶν
κι' ἀπὸ τὰ δύο μέρη, τὸ
αὐτὸ ἐνόμιζε πὺς ἀκούει
τρομεροὺς οὐράνιους κε-
ραυνούς. Ἐπίσης ἐξ αἰ-
τίας τῶν φωνῶν καὶ τῶν
βροντῶν τῶν γυναικῶν
καὶ τῶν παιδιῶν ὅλης
τῆς πόλεως, φαίνεται ὅτι
ἡ γῆ ἔτρεμε καὶ δὲν μπο-
ροῦσε ν' ἀκούσῃ ὁ ἕνας
τὸ λέει ὁ ἄλλος. Ἐξ αἰ-

τίας τοῦ πυκνοῦ καπνοῦ
τῶν κανονίων καὶ τῶν
ὀπλῶν καὶ τῶν δύο με-
ρῶν, ὅλη ἡ πόλις εἶχε
σκεπασθῇ ὥστε δὲν μπο-
ροῦσε, νὰ ἰδῇ ὁ ἕνας τὸν
ἄλλον. Κι' ἐξ αἰτίας τοῦ
καπνοῦ αὐτοῦ πολλοὶ ἐ-
παθαν ἀσφυξία κι' ἐ-
πεπταν σάν νεκροί.

Ἡ μάχη διήρκεσε ὅλη
τὴν ἡμέρα. Ὁ ἀπολογι-
σμός ἦταν θλιβερός. Ἑλ-
ληνες ἐφονεύθησαν 1750
καὶ 700 Γερμανοὶ καὶ
Ἀρμένιοι. Ἀλλ' ὁ Πα-
λαιολόγος, ὅταν ἀπὸ τὰ
τείχη ἔκαμε τὴν ἐπιθέ-
σιν μετὰ τὴν μάχην,
διέκρινε 14 χιλιάδες τουρ-
κικὰ πτώματα. Εἰς τὴν
Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἔ-
γινε δοξολογία, γιὰ τὴν
ἐννομίσην ὅτι οἱ Τούρκοι
θὰ ἐφευγαν ἔπειτα ἀπὸ
τὴν ἡττὰ αὐτή.

Κάθε ἄλλο ὅμως ὁ
Μωάμεθ συλλογιζόταν
παρὰ νὰ φύγῃ. Ἀφοῦ ἔ-
καυσε τὰ πτώματα, διέ-
ταξε νὰ ἐπιθέσῃ. Ἦλθε
τότε γιὰ νὰ βοηθήσῃ
τοὺς Ἕλληνας ὁ Γενο-
βέζος Ἰωάννης Ἰουστι-
νιάνης μὲ ἑξακόσιους
φράγκους.

Ἡ νέα ἐπιθεσις ἦταν
ἀγρία. Ὁ Μωάμεθ κα-
τορθώνει ἕνα ἀνοιγμα

στὸ τεῖχος, ἀλλὰ ὁ Ἰου-
στινιάνης ἀμέσως τὸ δι-
ορθώνει. Ὁ Σουλτάνος
λυσὰ ἀπὸ θυμὸ καὶ ξε-
σπᾷ σὲ νέαν ἀγρία ἐπι-
θεσις. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες,
σάν ἀκούσαν τῆς καμ-
πάνης πού τοὺς καλοῦσαν
πάλιν, τρέχουν νὰ βοηθῇ-
σουν, ἐνῶ ὁ Πατριάρχης
καὶ ὁ κληρὸς παρακα-
λοῦν τὸν Θεό.

«Δυὸ ποτάμια αἷμα
τρέχουν, καὶ οἱ τάφοι
νεμίζουσιν πτώματα, τόσα
ὥστε οἱ στρατιῶτες τὰ
χρησιμοποιοῦν γιὰ σκα-
λοπάτια γιὰ ν' ἀνέβουν
στὰ τεῖχη».

Ἡ νύκτα ἦλθε πάλιν
διακόψῃ τὴν σφαγὴν. Ἐ-
μετρήθησαν οἱ νεκροί:
5700 Ἕλληνες καὶ σύμ-
μαχοι των καὶ 35000
Τούρκοι! Ὁ Παλαιολό-
γος ἔκλαυσε βλέπων τό-
σους δικούς του νεκρούς.
Καὶ μαζί μὲ τὸν Πατρι-
άρχην ἐπῆγε εἰς τὴν Ἁγία
Σοφίαν γιὰ νὰ παρακα-
λέσῃ τὸν Θεό. Τὸ με-
γάλο κανόνι τοῦ Μωά-
μεθ ἔφερε μεγάλη κα-
ταστροφή.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ αὐτο-
κράτωρ ἔστειλε στὴν Πε-
λοπόννησον καὶ στὰ νη-
σιὰ ζητώντας βοήθειαν.

Ὁ Μωάμεθ ἐξακολού-
θει τὴν πολιορκίαν. Τὸ

πελώριο κανόνι τοῦ κά-
νει μεγάλες καταστρο-
φές. Μιά ἄλλη τεράστια
τρέπα ἀνοίγεται στὰ
τείχη. Ἀγριεὶ μάχες γί-
νονται κάθε μέρα. Ὁ
Ἰουστινιάνης τοὺς ἀπω-
θεῖ στὴς ἀποπειρὰς των
γιὰ νὰ μπουδίσῃ τὴν πόλιν.
Παρουσιάζεται ὁ Μου-
ράδ πασὰς ἀπειλητικῶς.
Τότε ἕνας Ἕλλην ἀρχι-
γός τοῦ κόβει μὲ τὸ
σπαθὶ τοῦ τὸ πόδι καὶ
ἔτσι τὸν σκοτώνει. Πα-
ρουσιάζεται ὕστερα ὁ
σημαιοφόρος Μουσταφᾶς
μαζὶ μὲ τὸν Ὁμάρ βέη,
Ὁ Ραγκαβῆς ὅμως κα-
τορθώνει μὲ μιά σπαθιά
νὰ σκοτώσῃ τὸν βέη.
Ἀλλὰ σὲ τέλος σκοτώ-
νεται κι' ὁ Ραγκαβῆς.
τὸν ὁποῖον ἔκλαυσε ὅλη
ἡ πόλις.

Ἀγριεὶ μάχες γίνον-
ται κάθε μέρα, τῆς ὁ-
ποῖες μὲ λεπτομέρειες
καὶ γραφικότητα περι-
γράφει ὁ ἀγνωστος συγ-
γραφεύς.

Τότε συνέχεται ἕνα
τραγικὸ συμβούλιον γιὰ
νὰ μελετήσῃ τὴν κατά-
στασιν. Ἡ Ἁγία Σοφία
ἦταν τὸ μέρος πού μαζεύ-
θηκαν οἱ πρόκριτοι ὅλοι.

Ὁ αὐτοκράτωρ προ-
τείνει μιά ὑπέρτατη θυ-
σιαν. Νὰ μαζεθοῦν ὅλοι
εἰς ἕνα μέρος καὶ ἐκεῖ
μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ,
νὰ ἐπιτεθοῦν ξαφνικὰ
κατὰ τῶν Τούρκων. Κι'
ἔτσι νὰ πεθάνουν γιὰ τὴν
ἐκκλησίαν ἢ ν' ἀπαλλαχ-
θοῦν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς.
Πολλοὶ πῆγαν μὲ τὸ

ΠΡΑΣΤΕΙΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ἕνας φόνος

ΜΙΑ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

Κ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγ. φύλ.

Σὰν ἀκούσε τὴ κατα-
δικὴν τοῦ πετάχτηκαν ἀπ'
τὰ μάτια τοῦ δυὸ χοινδρά
δάκρυα, πού συγκίνησαν
δικαστὲς καὶ ἀκροατὲς.
Ὅμως γιὰ τὸ κατάδικον
αὐτὰ ἦσαν δάκρυα χα-
ρᾶς καὶ εὐχαριστίας στὸ
Θεὸ πρῶτα καὶ δικῆς
τοῦ ἱκανοποιήσεως, γιὰτὶ
μὲ τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ
ἔσωσε ἑκείνη τὴ στιγμή
τοὺς τσοπάνιδες τοῦ χω-
ριοῦ τοῦ καὶ γλύτωνε
καὶ τὸ δικό του κεφάλιν.
Τὸ ἀπετέλεσμα τῆς συ-
νενοήσεως τοῦ μὲ τὸν
κύρ Παναγιωτᾶκη στὴ
φυλακὴ τῆς Ἀρτάκης
εἶχε φέρει τὸ καλὸ ἀπο-
τέλεσμα.

Οἱ ζαπτιέδες τὸν ἔφεραν
στὸ κελὶ τῆς φυλακῆς
του. Τώρα ἦταν ἡμερος.
Ἐγνώριζε ὅτι ἔκανε ἕνα
ἔργο χριστιανικόν. Στὸ
κελὶ τοῦ ἐκείνη τὴν βραδιά
ἀπάνω στὸ σκληρὸ στρώ-
μα τῆς φυλακῆς κοιμή-
θηκε τὸ πρῶτον γλυκὸ ὕπνον
τῆς ζωῆς τοῦ ἔχοντας
κάποια ἀόριστη ἐλπίδα
σὲ μιά Βασιλικὴ χάριν,
γιὰ νὰ ξαναῖδῃ καὶ νὰ
ἐξαπατήσῃ μιά μέρα τὰ
βουνὰ τοῦ νησιοῦ του.

Ἡ διαγωγή του στὴ
φυλακὴ εἶναι κυριολεκτι-
κὰ ἀμειπτή. Εἶναι ὁ πρῶ-
τος ἡσυχος μὲσα σὲ ὅλους
τοὺς καταδίκους καὶ ὅλοι
τοὺ ἐκδηλώνουν συμπά-
θειαν. Εἶναι πλέον γνω-
στός ὡς ὁ καλὸς ἀνθρω-
πος, ὁ πρακτικὸς κτηνιά-
τρος, πού γιатреуει ἄλλαν-

θαστα κάθε ἄρρωστο
καὶ κυρίως τραυματισμέ-
νο ἄλογο. Τὴν ἐιδικότητα
καὶ ἱκανότητα τοῦ αὐτοῦ
πολλὰ φορὲς τὴν ἐπωφε-
λήθηκαν γιὰ ζωὰ πού
ἐξυπηρετοῦσαν τῆς μετα-
φορᾶς τῶν φυλακῶν.
Ἐγινε πασίγνωστος γιὰ
τὴν ἐιδικότητα τοῦ αὐτοῦ
καὶ τὸν φώναζαν πλέον
Παῖτάρ Γεώργην.

Μιά μέρα ἄρρωστος
ἢ φορὰ τοῦ Διοικητῆ
καὶ οἱ διάφοροι τοῦρκοι
κτηνίατροι, ἐπιστήμονες
καὶ πρακτικοί, δὲν μπό-
ρεσαν νὰ τὴν γιатреуουν.
Στὴν ἀπόγνωσιν τοῦ γιὰ τὴν
σωτηρίαν τῆς ἀγαπημέ-
νης φορᾶς τοῦ ὁ Διοι-
κητὴς κάλεσε καὶ τὸ
Γιῶργην νὰ βάλῃ τὰ δυ-
νατά του νὰ τὴν σώσῃ.

Ἐφεραν λοιπὸν τὴ φο-
ράδα στὴν αὐλή τῆς φυ-
λακῆς καὶ παρουσία τοῦ
Διοικητῆ ἐξέτασε ὁ Γε-
ώργης τὸ εὐγενικὸ ζῶ-
σιν πεπειραμένους κτη-
νίατρος. Σὲ λίγη ὥρα
εἶχε κάμει τὴν διάγνωσιν
τοῦ καὶ λέγει στὸ Διοι-
κητῇ: «Πασᾶ μου, ἐμ-
πέψου σὲ μένα τὴ φο-
ράδα σου καὶ σοὺ ὑπό-
σχομαι σὲ τρεῖς μέρες
νὰ σοὺ τὴν παραδώσω
γιὰ καβάλλα». Πραγμα-
τικὰ τὸ ζῶο ἔθεραπεύ-
τηκε καὶ κατὰ τὴν ὑπό-
σχεσιν τοῦ ὁ Γεώργης
τὴ τρίτῃ μέρα τὸ πα-
ρουσίαζε στὸ Διοικητῇ
γιατρεμένο.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ σὲ ἐρχόμενο φύλ.

μέρος τοῦ αὐτοκράτορος,
θαυμάζοντες τὴν γενναί-
ότητά του.

Ἀλλὰ ὁ Λουκάς Νο-
ταρᾶς καὶ ὁ ἑπαρχος
Νικόλαος (:) εἶπαν:

—Εἶναι πέντε μῆνες
τώρα πού πολεμοῦμε καὶ
ζητοῦμε τὴν θεῖαν βοή-
θειαν. Ἀντέτοια ἦταν ἡ
θεῖα θέλησις, θὰ μπορού-
σαμε νὰ πολεμήσωμε ἄλ-
λους πέντε μῆνες ἀκόμη.

Καὶ συνεβούλευσαν νὰ

ἐγκαταλειφθῇ ἡ πόλις

πού δὲν μπορούσαν πλέ-

ον νὰ ὑπερασπίσων.

Τὸ συμβούλιον διεκόν-
η ἀπὸ τὸ τουρκικὸ κανόνι,
τὸ ὁποῖο εἰδοποίησε ὅτι
ἡ ἐπιθεσις ξαναῤῥχιζε ἀ-
γρία καὶ ὀρμητικῶς. Ἕνας
ἀγγελιαφόρος ἦλθε νὰ
εἰδοποιήσῃ τὸν αὐτοκρά-
τορα ὅτι οἱ Τούρκοι κα-
τόρθωσαν νὰ κάμουν
μῖαν ὁπὴ στὸ τεῖχος καὶ
μάλιστα εἶχαν μὴν με-
ρικοὶ Τούρκοι μέσα. Τό-
τε ὁ Παλαιολόγος τρέ-
χει ἔως ἐκεῖ μὲ τὸ σπαθί
στὸ χέρι. Καὶ μόνῃ
ἐμφάνισή του ἔδωκε θόρ-
ρος στὸν στρατὸ τοῦ κι'
ἐμπόδισε τὸν ἐχθρὸν νὰ
μῇ στὴν πόλιν. Ἡ σφαί-
ρες σφυρίζουν γύρω του.
καὶ μόνον ἕνα θαῦμα ἐμ-
πόδισε τὸν φόνον του.

Δέκα ἑξή χιλιάδες πτώ-
ματα ἔκαυσε πάλιν ὁ ἐχ-
θρὸς, θύματα τῆς μάχης
αὐτῆς. Καὶ τότε πιά ὁ
Μωάμεθ ἐπιτάζει τὴν
γενικὴ ἐπιθεσιν μὲ τὴν
ἐλπίδα ὅτι θὰ κατάρ-
θωνε νὰ κυριεύσῃ τὴν
πόλιν καὶ νὰ δώσῃ ἕνα τέ-
λος στὴν ἀγρία πόλιν πού
τόσο στρατὸ τοῦ κόστισε.
Ἀλλῶστε ἕνα μυστη-
ριώδες φαινόμενο ἦλθε
γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι τὸ βα-
σίλειον τῶν χριστιανῶν
ἦταν καταδικασμένο νὰ
συντριβῇ. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ

Λόγω πληθώρας ὕλης, οἱ συνέχειές μας «Ἡ
Αὐτοβιογραφία τοῦ Παναγῆ Κονταλινοῦ» καὶ
«Ἡ πρώτη ἐξορία τῶν Πασσαλιμανιωτῶν» ἀνα-
βάλλονται γιὰ τὸ ἐρχόμενο φύλλο

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ
N.Μαρμαρά

ΒΑΡΥΣ ΧΕΙΜΩΝ

Ο βαρύς χειμώνας που ένεσχυσε στην Χαλκιδική τον τελευταίο καιρό έκαλυψε με χιόνια και το χωριό μας επί πολλές ημέρες και μας θύμισε τον άγέλαστο Μαρμαρά μας με τα κρούσταλλα την εποχή αυτή.

ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΣ ΠΡΑΞΙΣ

Όπως και τα περασμένα χρόνια ο καλός συμπατριώτης μας κ. Νικ. Ευσταθιάδης απέστειλε στους κ.κ. Άλεξ. Ταυουτσόγλου, Άντων. Νανόν, καί Ιωάν. Ζ. Λαμπρινόν το ποσόν των 500.000 δραχμών, τας οποίας έμοίρασαν εις μνήμην της συζύγου του Μαρίας και της θυγατρής του Άγγελικής στις άπορες οικογένειες Ν. Μαρμαρά, τις ημέρες των Χριστουγέννων. Τον συγχάρισε θερμά για την άγαθοεργόν πράξιν του.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ο Τελωνοσταθμάρχης μας κ. Γρηγόριος Καταϊβίτης επί της ευκαιρίας της ονομαστικής του εορτής έκαμε διασκέδασι στο καφενείο του κ. Σταύρου Κυριακού που την τιμήσαν άρκετο κατόικοι του Νέου Μαρμαρά. Τό γλέντι με οίνο-ποσίαν και μεζέδες, και χορούς Μαρμαρινούς και Εύρωπικούς υπό τους ήχους των οργάνων του χωριού μας, κράτισε από τις 6 μ.μ. μέχρι το πρωί.

Παρευρέθησαν ο κ. Μιχ. Ταγαρούλιας, Ά. Στυνομικός Σταθμάρχης, μετά της θυγατρής του θνίδος Έλεντίας ο κ. Χαράλ. Δημητράκπουλος, Δασνόμος, μετά της κυρίας του Ειρήνης, ο κ. Έμμ. Καλδής μετά των θνίδων Άλίκης Διαμαντίδου και Άννας Ταυουτσόγλου, ο κ. Ιωάννης Οικονόμου, ο κ. Ιωάν. Άναγνωστίδης μετά της θυγατρής του Στυλιανής, ο κ. Άντ. Τσομπανίδης μετά της κυρίας του και της διδος θυγατρής του, ο κ. Άθ. Γεροβασιλείου μετά της κυρίας του, ο Γραμματέας της Κοινότητός μας κ. Μιχ. Λουφάκης, ο κ. Κων. Μαυρουδής μετά της κυρίας του και της διδος θυγατρής του, η θνίς Κίτσα Παπαοικονόμου, ο κ. Γ. Κονιστής μετά της κυρίας του και πολλοί άλλοι.

Επίσης και το απόσπασμα του καπετάν Νικολά με τα παληκάρια του που έχορευαν λεβέντικα.

Στόν έορτάζοντα εύχόμαστε χρόνια πολλά και του χρόνου στο σπίτι του με μία καλή νύφη.

ΑΛΕΞ. ΤΑΥΟΥΤΣΟΓΛΟΥ
ΕΜΜ. ΚΑΛΛΗΣ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΑΓΝΟΥΜΕΝΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

Η κ. Φραγκοπούλα Σαμαρά Μαυρουδής (τό νέος Σπύρου) κάτοικος Νέου Μαρμαρά ζητεί να μάθω νέα της άνεψιάς της Περικλή Σπύρου.

—Παρακαλείται ο γνωρίζων περί της τόχης του Συμεών Ζαρίφη, υιού Κατσαρού από την Κούταλη, εκ των πληρωμάτων των δραπετευσάντων από το Ντακάρ της Άφρικής το 1942, να είδαποιήση τον αδελφόν του Λάσκαρη Ζαρίφη (ΣμόνΝ) πόλεως Χαλκίδα

Μιά δωρεά του ίατροϋ 'Αποστόλου 'Εξάρχου
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ
ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΤΗΝ ΣΦΕΤΕΡΙΣΘΟΥΝ ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Πρός την άξιότιμον διεύθυνσιν των
«Μαρμαρινών Νέων»

ΕΙΣ 'ΑΘΗΝΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Με εξαίρετική ικανοποίησι είδαμε εις το τεύχος Νοέμβριον 1949 του έγκριτου φύλλον σας τό άρθρον σας, υπό τόν τίτλον «Μιά μεγάλης άξίας πατριωτική χειρονομία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Προικοννησιακού Συνδέσμου» και έχαρήκαμε βλέποντες ότι χάρις εις την γενναίωδωρία ώρισμένων πατριωτών που έμφορουνται από υψηλά ιδεώδη, και κινούνται από ευγενή έλπίστρια, πρόκειται να άποκτήσθω ο Προικοννησιακός Σύνδεσμος και γραφεία μόνιμα, και άνάλογο επίπλωσι.

Συγχάρισε τους λαμπρούς κυρίους διά την ώραίαν όντως πρωτοβουλίαν των, και εύχόμεθα όπως εύρουν, και θα εύρουν, πολλούς μιμητάς. Τσιαύται πράξεις πρέπει να έξαιρούνται, διά να προκαλείται ένδιαφέρον, και να διεγείρεται ή άμειλλα, περί του τίς πρώτος θα προσφέρει τι.

Γνωρίζομεν δέ κάλλιον παντός άλλου ότι ο πρώτος ο οποίος διεννοήθη να προσφέρει τι ύπέρ του Προικοννησιακού Συνδέσμου πολύ πριν έπανιδρυθώ μετά τον πόλεμον ο Σύνδεσμος, ήτο ο έν τή πόλει μας ίατρος κ. 'Απόστολος 'Εξάρχος. Μετά τόν θάνατον της άειμνήστου συζύγου του 'Αρτέμιδος, ο άτεκνος ίατρός, φρονίμως σκεπτόμενος άπαξάσασαν την κινήτην αυτού περιουσίαν, εις μετρητά χιλιάδων λιρών τουρκίας, πλουσίαν επιπλοσκενήν, έμιασμών και λοιπά, παρεχώρησεν εις τας άδελφάς Α, αι όποίαι τόν περιέθαλπον, τα ίατρικά του βιβλία και εργαλεία άφιέρωσεν εις τόν 'Ιατρικόν Σύνδεσμον Σταμπούλ, τα δέ ίστορικά του βιβλία, συγκεκριμένως δέ την έπτάτομον 'Ελλ. 'Ιστορίαν Παπαρηγοπούλου και τό 'Εγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν 'Ελευθεροσδάκη, άφιέρωσεν εις τόν Προικοννησιακόν Σύνδεσμον, γνωστοποιήσας τό πρόγμα

κατάλληλος εις τόν κύριον Θεοφανίδην.

Τήν χειρονομίαν αυτήν του άειμνήστου ίατροϋ, εύρομεν άπολύτως δικαιολογημένην, διότι έγνωρίζαμεν και τα αίσθηματά του άπέναντι των πατριωτών μας, τα όποια μέχρι τελευταίας πνοής έτρεφεν άπαραιμείωτα, και ή τακτική του με τό φύλλον σας ιντερραπία έπεβεβαίωσε αυτά, και ή άγάπη του προς την Προικοννησον ήτο άσβεστος, διότι και αυτός πρώτος έπεχείρησε να εκδώσθω Εικονογραφημένην ίστορίαν της Προικοννησον τό έτος 1912.

Έγνώριζεν ο λαμπρός έκείνος έπιστήμων, ότι οι Προικοννησιοί είναι εκ φύσεως εύγνώμονες, και ότι ή μνήμη του εις κανέν άλλο μέρος του κόσμου δεν θα ζή, ειμή εις τας καρδιάς των Προικοννησιωτών.

Τήν άφιέρωσιν την έκαμεν εξ άγαθής προαιρέσεως, γνωρίζων ότι είχε δικαίωμα να χαρίσει εις όποιον διε ήθελε, δεν χρεωστούσε εις ούδένα τίποτε, πολυ δέ μάλλον εις πρόσωπα τα όποια εξ οίκτου ή εύσπλαχνίας περιευνέλλεξε και περιέθαλπε.

Αν και παρήλθον από του θανάτου του δύο και ήμισυ έτη δεν είδομεν όμως να πραγματοποιείται αυτή ή έντολή του ίατροϋ Α. 'Εξάρχου. 'Ηρωτήσαμεν τόν κ. Θεοφανίδην, άλλ' ούτος μάς άπήντησεν ότι διά να άποσπάσθω τα βιβλία από τας άρπακτικές χείρας, θα πρέπει ίσως να κατέλθω εις δικαστικούς άγώνας, τούς όποιους είναι όρκισμένος να μόν επιδιώκει.

Θα ήθέλαμεν να σάς δώσωμεν τα όνόματα αυτών που προσπαθούν, και τόν Σύνδεσμον να καταχρασθώ, και προς την μνήμην του εύεργέτου των να άσβεσθώ, άλλα περιμένομεν ίσως συνέλθουν και λογικευθώ. Να περιμένομεν.

Έπονται είκοσι πέντε ύπογραφαί

Προικοννησιωτών της Πόλης

Κων/πολις 1/1/1950

ΝΕΑ ΠΑΛΑΤΙΑ - ΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΧΩΡΙΟ ΠΟΥ ΤΟ ΔΕΡΝΕΙ Η ΦΤΩΧΕΙΑ

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΓΙΑ ΝΑ ΒΕΛΤΙΩΘΗ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

(Συνέχεια από την 1η σελ.)

ραν 50 στεμμάτων), τις υπόλοιπες 180 οικογένειες διέπρασαν οι άρμόδιοι το λάθος να τις έγκαταστήσουν άστικά σε μία περιοχή που όπως προανέφερα έξω από την όμορφή του τοπίου δεν διέθετε τίποτε άλλο για την άσχολία των κατοίκων.

Και τ' αποτελέσματα αυτής της άστικής ένεργείας του Κράτους και των άνταρσώντων του χωριού, έγιναν γήτορα αίσθησι. Μέσα σε μικρό σχετικά διάστημα και άφ' ύψ' έξηγηθήσαν όλες ή οικονομίες θρωπώσε μισροστά τους το φάσμα της άνεργίας και της πείνης εν συνεχεία.

Κι' έτσι άρχισε ή διαστροφή "Όσοι τά κατάφεραν έμείναν μόνοι στην άρχη κι' άργότερα όσοι κάλε μόδεσαν να στεφώσουν άλλου μια δουλειά πήραν και τις φαρμίες τους. Άλλοι πάλι που είχαν την τύχη ναχουν συγγενείς στην Άμερική άπόψρσαν κι' άποτόν άπ' τό αλματιρό περίσσευμα των δικών τους. Μα και οι πρώτοι και οι δεύτεροι ήσαν μετρημένοι στα δάκτυλα, οι πολλοί ούτε να φργούν να κατάφεραν με ούτε να τους στείλιν κανείς περιμέναν, κι' ο άπολογισμός σε νεκρούς ως σήμερα από πλημμυρή έπιστομα είναι θλιβερός, γιατί κανένα χωριό της Άτικής δεν θρήνησε στην κατοχή από πείνα τόσους νεκρούς όσους τό δικό μας που τό βρήκε ο πόλεμος σε μαρσμο από έλλειψη άσχολίας των κατοίκων και τό άπόκανε με την κατοχή.

Εκτόν τόσες ψυχές άναφύρεται τό ληξιαρχικό βιβλίο της κοινότητος πεθαναν στο διάστημα της κατοχής από πείνα, και άπ' τούς θανάτους που σημειώθηκαν άπ' τό 1926 που έγινε ή έγκατάστασι ως την κατοχή οι περισσότεροι άφείλονται σε παθήσεις από άποσιτισμό.

Και κάτι άλλο σοβαρό για τό χωριό μας με την πάροδο του χρόνου και τόν θάνατο λίγων ειδικευμένων σήμερα δεν ύπάρχει ένα (άδωδ. 1) παιδί στο χωριό, που να διαθέτει μια ειδικότητα, γιατί έλλείπει κατάλληλων όργανισμών και δυνατότητας οικονομική να στείλιν ένα παιδί πιο πέρα να εδικευθώ παραμένουν όλοι στην κατάσταση του άνεπίκευτον έργατη. Ο φαναριστής, ο ύδαρλικός, ο κτίστης, ο σοβάτης είναι ειδικότητες που

έχουν παραστικοί τις άσχοιές

στο χωριό. Κανείς δυστυχώς άπ' τούς κρατικούς όργανισμούς που άρρασαν και μελέτησαν τις άνάγκες του χωριού δεν άντελήθησαν τίς μερίαι και τις άνάγκες των. Όλοι τό είδαμεν ένα όμορφο πολιτισμένο χωριό και σάν τέτοια του στείλιν κατά κυριοθείς εκπαιδους.

Κανείς δεν έκανε στοργικά ν' άντιληφθώ τί ζητούσε τό χωριό για να συνέλθω άπ' την άσφύτσια του. Μα δεν στάθηκε τυχερό τό χωριό ούτε άπ' την πλευρά της ιδιωτικής προτοβουλίας γιατί φτωχοί όλοι δεν κατάφεραν ούτε τα παιδιά τους ν' αναδείξουν για να βοηθήσουν έκείνα άργότερα τό χωριό. Θέμα λοιπόν άγοιωδικο και καθημερινό πρόβλημα τάρα είναι: τί θα γίνει για να σωθώ αυτός ο κόσμος που άδικωβάσενίτσει από μία πρωτοφανή στήριξη και κακομοιριά; Το ίδιο θέμα ως ήτο έλόμενον με άπσχόλησε με μία συντροφιά πατριώτες τό τελευταίο μου ταξίδι έκεί.

Το βλαδιστον να βρισκότανε μια λύσι για τις γυναικες μοδύλες ένας περιμένος στα χρόνια και με κρισι καλλιέργημη πατριωτική.

Σάν χαροπαλεύουμε, γινέ μου, έμεις λίγους μήνες τό χρόνο με τη θάλασσα τη μοναδική μας άσχολία, τό χωριό άσχυμον άπό άνδρες, τότε βλέπεις έντοναίτερο τό καθησίο μας, ή γυναικες μας, τα κορίτσια μας, μη έχοντας τί να κάνουν τό ρίχνουν στο κυβερνολόι στα κατόφια τους. Μα γινόντα ένα όφανήριο με 10-50 άργαλιά όξε μόνον θα μάζευε τόσες κοπέλλες άπ' την κυβέρντα με θα άνακούφιζε, γινέ μου, σημαντικά και τό χωριό. Θάτανε Σατάρια για τόν τόπο μας αυτός που θα καταπιάνονταν με μία τέτοια δουλειά. Και στην κοινότητα μας άπάνω θημηθικα τη μόνη παρηγοριά αυτού του χωριού, τό χωριό μας τό μόνο

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ο « Προικοννησιακός Σύνδεσμος Πειραιώς » γνωστοποιεί στους συμπατριώτας ότι ή διά την 26ην Φεβρουαρίου προαγγελθείσα διά των Μαρμαρινών Νέων, μεγάλη προσέλευσις του έματιωθή λόγω άπροβλέπτων έμποδίων

στήριγμα στις δύσκολες ώρες.

Τους πατριώτες της Άμερικής. Στους μετανάστες της χώρα μας άφείλε κατά ένα μεγάλο ποσοστό αυτή τοτή την ύπαρξ της και ειδικότερα τό ελληνικό χωριό. Παραμυλημένο, λησμονημένο κατά κανόνα άπ' τό κέντρο, τά έμβλήματα των μεταναστών άφείλει τόν πολιτισμό του και τη σχετική εύημερία του. Έκκλησία, Σχολείο, καλό σπίτι, βόσθη στο χωριό, είναι κατά τό πλείστον έργο του πατριώτη μετανάστη. Αύτα σάπτονται έίνοντας, ώρα τώρα τό κεφάλι μου και σάντες μου τις σκέψεις τις μεταδίδω στη συντροφιά ρωτώντας τόν πιο ήλικιωμένο. Τι θέλεγες παράμα να γυρίσεις... μα πρώτο τό τελείωσι το σπυλατισμού μου κίνος με πρόλαβε. Γράφτης γινέ μου έσύ που τά καταφέρνεις καλλίτερα από μας, έξιστορίσε τους τό χάλι μας. Πές τους να στήσουν στο χωριό όλοι μαζί μια δουλειά ν' άποσχωρήσουν το βλαδιστον τό παιδια μας, τα κορίτσια μας, να μάθουν μια τεχνούλα να κερδίζουν ένα κομάτι ψωμί, να μην τούς λείπει κι' ατόνών όπως χρόνια λείπει από μας. Άντι τα δολάρια τους ναχωνται σάν βοήθημα σε γνωστούς, φίλους, και συγγενείς, χρόνια τώρα τις καλές μέρες, άς μπούν συγκαταφώνηνα ν' άποτείλουν ένα κεφάλαιο να στείλιν ή δουλειά για να φήγν άπ' την ψυχή μας ή καθημερινή τρομαράτι θάγινουμε, πώς θα ταβόλινουμε.

Τή λατρία του γένου συννομιλή μου, τη λατρία της συντροφιάς τόν πόθο όλοκληρίον του χωριού μεταδίδω και πάλι στον μετανάστη στο φορέα ατόν κάθε ύψηλο και άφαιον. Στο καλό πατριωτικό σωματείο της Άμερικής άρχίζοντας ιεραρχικά από τό συμβούλιο του και φθάνοντας στα μέλη του μεταδίδω τόν Πατριωτισμό και στην όικήτη Πρόεδρο του καλού σωματείου που πολλά ύπόσχεται όπως πληροφορούμαι καταγράφοντας σόντομα στην Πατρίδα έξω να κάνω μια ύπόδειξι.

Θέλεις αγαπητέ μου να κάμης κάτι στη μνήμη αυτών που έλασε.

Θέλετε όλοι μαζί αγαπητοί πατριώτες που είχατε την τόχη να ξεφύγετε τό μαρτύριο που 30 σχεδόν χρόνια ζούμε έμεις, θέλετε άναλαβάρων γνωρίοντας μια μέρα νοσταλγοί στην Πατρίδα να βρής τό χωριό σας γυλαστό κι' εύνηζμένο, άδοκαστο με.

Μαζενήτε 20-30. Βάλτε διε μπορεί ά καθένας συμβουλευθή έναν ειδικό για όργανισσι

έπιχειρήσεων μια και έχετε την τύχη να έζητε στην χώρα των μπίζινες και είστε και σεις οι ίδιοι έπιχειρηματίαι και στήστε στο χωριό μια δουλειά. Μια δουλειά που κάποιος από σάς τούς συνταίρους κουρασμένος άπ' την ένεντία θα σας έκπροσώπεση όλους και θα την διευθύνει ή κι' άν αυτό δεν γίνεται θα την διευθύνουν οι συγγενείς σας.

Αυτή θάνα ή θετικότερη προσφορά γιατόν τόν κόσμο και σεις θ' άπολαγήςτε μια μέρα το βλαδιστον να στείλιντε έπαναλαμβάνω και να μην παύουν κόπο.

Ετσι μόνον αυτός ο κόσμος θα συνέλθω άπ' τό λήθαργο και την άδράγεια που τόν δένει. Σάν δη πώς δεν είναι πεταμένος στην τύχη του πώς κίπρος τόν σκέπτονται, θα διαθήκη με κίφι την εργατικότητα του για να προαγής το έργο που θάνα ή ζωή του, τό κίφι του, ή χαρά του. Και για σάς τοιμω να πω τό κέρδος θάνα διπλό. 'Η ικανοποίηση για την πίστι στη ζωή που θα χαρίσετε σε τόσο κόσμο και τό γεγονός πώς θα διδής με την Πατρίδα έκτός από τη σκέψη και με τη δουλειά σας.

Αισιόδοξός πώς άν την σκέψη μου ότι 20 ή 10 άλλα μόνον 5 την κάνουν έργο και την άναπτύξουν πλατιά στους φίλους και στους πατριώτες θα πάρη τέτοι έκτασι τό πράγμα που μέσα σε λίγο χρόνια στα Παλάτια άντι κλάματα θ' άκούγεται μόνον τό τραγούδι της δουλειάς.

Αυτά είδα, κι' αυτά άκούσα στο χωριό με λίγες μέρες που έμεινα έκεί. 'Η φτώχες μου γνωστές για ότι ενδιαφέρει τό χωριό είναι πάντα στη διάθεσι αυτών που θα ήθελαν ν' άχοληθών μαζί του.

Γ. ΤΑΒΑΡΙΑΝΗΣ
Οδός Αιόλου 62
Αθήνα 5/3/50

Αθήνα 5/3/50

ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ο καλός και άγαπητός σε όλους συμπατριώτης μας από τόν Μαρμαρά κ. Κωνστ. Βαριτάκης έκαμε τόν π. Σεπτέμβριο την δεύτερη έγχείρησι καταρράκτου στο μάτι, με λαμπρά άποτελέσματα.

Του εύχόμεθα όλόψυχα περαστικά του.

ΑΝΝΑ ΤΑΜΑΡΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΝΕΑ
Κ)πόλεως

Ένώ από έξη μηνών, κατόπιν άδείας της Κυβερνήσεως ήρχισαν οι κοινοτικά έκλογα εις την πόλιν μας, και ή μία μετά την άλλην αι κοινότητες έξεκαθάρizan τα παλαιά καθεστώτα, ή άδυμονία του κοινού έκορυφώοντο, διότι εις τό έργον αυτό καθυστερούσαν ο Γαλατάς, ο όποιος πολυειδώς είχε ταλαιπωρηθή από εικοσιτριετίας. 'Η άναμενόμενη ήμέρα έξημέρωσε την Κυριακήν 5 Φεβρουαρίου. 'Η θύελλα του λαού άνέτρεψε και έδω ότι δεν ήμπορούσε πλέον να σταθή στα πόδια του, και έφερε νέα πρόσωπα εις την Κεντρικήν Έφορίαν, εις τόν Χριστόν, εις τόν Άγιον Νικόλαον, εις τόν Άγιον Ιωάννην των Χίων, και εις την Παναγίαν Καφιατήν (που σόν Θεω θα πάρωμε πίσω). Όνόματα πατριωτών δεν έχομεν άναγράφωμεν μεταξύ των εκλεγέντων, ειμή μόνον του κ. Χρήστου Γ. Κανάκη, όστις προτάθη ύποψήφιος, μη άποδεχθείς. Εις την ύπό την προεδρείαν του μητροπολίτου 'Υμβρου και Τενέδου έφορευτικήν επιτροπήν επί των εκλογών ήτις άπετελείτο, από πρώην βουλευτές, δικηγόρους, καθηγητάς, βιομηχάνους, έμπόρους κ.ά. έξ όλης της πόλεως μετείχε και ο κ. Θ. Σ. Θεοφανίδης, εκπληρώσας άνεπιλήπτως, ως και πάντες, τό καθήκον του.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΝΕΑ ΑΓ.ΦΩΓΚΙΣΚΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 3η σελ.

Στρατηγός, και Γιάννης Χουτάλας. Άνθοφόρος ή μικρή Σούζη Θωρν.

Μετά την τελετή του μυστηρίου παρετέθη στο «Έλκς Κλώμα» πλουσιώτατον γεύμα σε 400 καλεσμένους και άκολούθησε ζωηρά διασκέδασις που κράτισε μέχρι τις πρώτες πρωίνες ώρες. Χρέη συμποσιάρχου έκτελούσε ο άδελφός του γαμβρού κ. Παναγιώτης Β. Ταμαράς, νέος διακρινόμενος μεταξύ των Έλληνοπαίδων της Άμερικής για την πρόοδο, την Έλληνική και Άμερικανική μόρφωσή του, και την κοινωνική του άξιοπρέπεια.

Στόν γάμο παρευρέθησαν συμπατριώτες και όμογενείς από διάφορα μέρη της Καλλιφορνίας. Τό ζεύγος έγκατεστάθη στόν Άγιο Φραγκίσκο. Τους εύχόμεθα βιοχαρούμενο και εύτυχινόμένο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Άμαλία, σύζυγος Ράλλης Σ. Σαρίμπαλη έγέννησε Άγοράκι που είναι και τό πρώτο των παιδι. Στους εύτυχίσγονεις καίτον παππούς, Στρατηγός, και εύχόμενα.

Η κ. Άμαλία, σύζυγος Νικ. Σ. Μπατανίδου έγέννησε κοριτσάκι, τό τρίτο παιδί της οικογενείας των.

Επίσης ή κ. Βασιλική Γιατομόνου, κόρη του κ. Στεφανή και Κας Χαρίκλειας Μπατανίδου, από τη Γαλλική, έγέννησε κοριτσάκι, τό πρώτο της παιδί. Στους εύτυχείς γονείς και πάππους εύχόμεθα να τούς ζήσουν τα νεογέννητα.

Α. ΤΑΜΑΡΑ